

Basic Introduction to Talmud

First Meeting: Introduction to the Oral Torah

Idan Rakovsky - irakovsky@torontotorah.com

1. Deuteronomy 9:10

And the LORD gave me the two tablets of stone inscribed by the finger of God, with the exact words that the LORD had addressed to you on the mountain out of the fire on the day of the Assembly.

דברים ט':י'

וַיּתֵּן ה' אֵלֵי אֶת־שְׁנֵי ׁלוּחוֹת הֶאָבָנִים כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע אָלֹקִים וַעֲלֵיהֶם כְּלָל־הַדְּבָרִים אָשֶׁרִ דִּבֶּר ה' עִמָּכֶם בָּהָרְ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בִּיוֹם הַקַּהַל:

2. Pirkei Avot 1:1

Moses received the Torah at Sinai and transmitted it to Joshua, Joshua to the elders, and the elders to the prophets, and the prophets to the Men of the Great Assembly. They said three things: Be patient in [the administration of justice, raise many disciples and make a fence round the Torah.

משנה אבות א':א'

משֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינֵי, וּמְסָרָהּ לִיהוֹשָׁעַ, וִיהוֹשָׁעַ לִזְקַנִים, וּזְקַנִים לְנְבִיאִים, וּנְבִיאִים מְסָרוּהָ לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ שְׁלשָׁה דְבָרִים, הָווּ מְתוּנִים בַּדִּין, וְהַעָמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה, וַעָשׂוּ סְיָג לַתּוֹרָה:

The Oral Torah was given along
with the Written Torah at Mount
Sinai:

התושב"ע ניתנה יחד עם התורה שבכתב בהר סיני:

ברכות ה' א:ג'

3. Berakhot 5a:3

And Rabbi Levi bar Hama said

that **Rabbi Shimon ben Lakish**

said: God said to Moses, "Ascend to me on the mountain and be there, and I will give you the stone tablets and the Torah and the mitzva that I have written that you may teach them" (Exodus 24:12), meaning that God revealed to Moses not only the Written Torah, but all of Torah, as it would be transmitted through the generations. The "tablets" are the ten commandments that were written on the tablets of the Covenant, the "Torah" is the five books of Moses.

The "mitzva" is the Mishna, which includes explanations for the mitzvot and how they are to be performed. "That I have written" refers to the Prophets and Writings, written with divine inspiration. "That you may teach them" refers to the Talmud, which explains the Mishna.

These explanations are the foundation for the rulings of practical *halakha*. This verse **teaches** that **all** aspects of Torah **were given to** Moses **from Sinai**.

ְּאָמַר רַבִּי לֵוִי בַּר חָמָא, אָמַר רַבִּי שִּׁמְעוֹן בֶּן לָקִישׁ, מַאי דִּכְתִיב "וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אָשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם". "לָחֹת" – אֵלּוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת, "תּוֹרָה" – זֶה מִקְרָא, "וְהַמִּצְוָה" – זוֹ מִשְׁנָה, "אָשֶׁר כָּתַבְתִּי" – אֵלּוּ נְבִיאִים וּכְתוּבִים, "לְהוֹרוֹתָם" – זֶה תַּלְמוּד, מְלַמֵּד שָׁכּוּלָם נִתְּנוּ לְמשֶׁה מִסִּינַי.

4. Rambam Introduction to the Mishnah 2:1

Know that each commandment that the Holy One, blessed be He, gave to Moshe, our teacher – peace be upon him – was given to him with its explanation. He would say to him the commandment and afterward tell him its explanation and content; and [so too with] everything that is included in the Book of the Torah. And the manner of its teaching to Israel is as it is said (Eruvin 54b – in Chapter 5),

הקדמת הרמב"ם למשנה ב':א'

דע כי כל מצוה שנתן הקב"ה למשה רבינו ע"ה נתנה לו בפירושה. היה אומר לו המצוה ואחר כך אומר לו פירושה וענינה.וכל מה שהוא כולל ספר התורה. וענין למודו לישראל היה כפי שאומר (עירובין פ"ה דף נד:):

5. Rambam Introduction to the Mishnah 2:14-17

And behold for you an example: When the Holy One, blessed be He, said to Moshe, "You shall live in booths seven days" (Leviticus 23:42); afterward, He made known that this booth is an obligation on males [and] not on females, and that sick people are not obligated in it, nor are wayfarers; and that it only be covered with that which grows from the ground, and that he should not cover it with wool or silk or vessels – even from that which grows from the ground – for example, comforters and pillows and clothes.

הקדמת הרמב"ם למשנה ב':י"ד-י"ז

והנה לך משל שהקב"ה אמר למשה בסכות תשבו שבעת ימים (ויקרא כג): אחר כן הודיע שהסוכה הזאת חובה על הזכרים לא על הנקבות ושאין החולים חייבין בה ולא הולכי דרך. ושלא יהיה סכוכה אלא בצמח הארץ ולא יסככנה בצמר ולא במשי ולא בכלים אפילו מאשר תצמח הארץ. כגון הכסתות והכרים והבגדים. והודיע שהאכילה והשתיה והשינה בה כלו חובה. ושלא יהיה בחללה פחות משבעה טפחים אורך על שבעה טפחים רוחב. ושלא יהיה גובה And he made known that eating and drinking and sleeping in it is all an obligation; and that its space should not be less than seven finger-breadths long on seven finger-breadths wide, and that the height of the booth not be less than ten finger-breadths.

The prohibition of writing the Oral Torah:

<u>איסור כתיבת התושב"ע:</u>

6. Exodus 34:27

And the LORD said to Moses: Write down these commandments, for in accordance with these commandments I make a covenant with you and with Israel.

שמות ל"ד:כ"ז

וַיּאִמֶּר ה' אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָּ, אֶת־הַדְּבָּרְיִם הָאֵלֶּה כִּיׁ עַל־פִּיִ וּ הַדְּבָרִיִם הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתִּךָ בִּרִיִת וָאֵת־יִשְׂרָאֵל:

7. Gittin 60b:5

Rabbi Yehuda bar Naḥmani, the disseminator for Rabbi Shimon ben Lakish, expounded as follows: It is written: "Write you these matters" (Exodus 34:27), and it is written later in that same verse: "For on the basis of [al pi] these

גיטין ס׳ ב:ה׳

דרש רבי יהודה בר נחמני מתורגמניה דרבי שמעון בן לקיש כתיב (שמות לד, כז) כתוב לך את הדברים האלה וכתיב (שמות לד, כז) כי ע"פ הדברים האלה הא כיצד דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב דבי רבי ישמעאל תנא אלה אלה אתה כותב ואי אתה כותב

הלכות

matters." How can these texts be reconciled? They mean to teach: Matters that were written you may not express them orally [al peh], and matters that were taught orally you may not express them in writing. The school of Rabbi Yishmael taught: The word "these" in the mitzva recorded in the verse "Write you these matters" is used here in an emphatic sense: These matters, i.e., those recorded in the Written Law, you may write, but you may not write halakhot, i.e., the *mishnayot* and the rest of the Oral Law.

8. Temurah 14b:2

Rabbi Yoḥanan said: Those who write halakhot are considered like those who burn the Torah, and one who learns from written halakhot does not receive the reward of studying Torah. Evidently, it is prohibited to send halakhot in letters.

תמורה י"ד ב:ב'

א"ר יוחנן כותבי הלכות כשורף התורה והלמד מהן אינו נוטל שכר

Rabbi Yehuddah Hannasi writes
down the Oral Torah:

רבי יהודה הנשיא כותב את התושב"ע:

9. Sanhedrin 88b:7

From the time that the disciples of Shammai and Hillel grew in number, and they were disciples who did not attend to their masters to the requisite degree, dispute proliferated among the Jewish people and the Torah became like two Torahs. Two disparate systems of halakha developed, and there was no longer a halakhic consensus with regard to every matter.

סנהדרין פ"ח ב:ז"

משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות

10. Rambam Introduction to the Mishnah 11:10

But when the diligence of the students towards wisdom slackened and their reasoning weakened – in comparison to the reasoning of Hillel and Shammai – disagreement occurred among them in the investigation of many things; as the reasoning of each and every one of them was according to his intellect and to what he had in hand of the fundamentals.

הקדמת הרמב"ם למשנה י״א:י׳

אבל כאשר רפתה שקידת התלמידים על החכמה ונחלשה סברתם נגד סברת הלל ושמאי ובם נפלה מחלוקת ביניהם בעיון על דברים רבים שסברת כל אחד ואחד מהם היתה לפי שכלו ומה שיש בידו מן העיקרים.

11. Psalms 119:126

It is a time to act for the LORD,

תהילים קי"ט:קכ"ו

ַעֶת לַעָשׂוֹת לַה' הֵפַּרוּ תּוֹרָתֶךְ:

for they have violated Your teaching.

The basic principles in Halackhic decisions:

חוקים בסיסיים בפסיקת הלכה:

12. Mishnah Eduyot 1:5

And why do they record the opinion of a single person among the many, when the halakhah must be according to the opinion of the many? So that if a court prefers the opinion of the single person it may depend on him. For no court may set aside the decision of another court unless it is greater than it in wisdom and in number. If it was greater than it in wisdom but not in number, in number but not in wisdom, it may not set aside its decision, unless it is greater than it in wisdom and in number.

משנה עדיות א':ה'

ְּלָפָּה מַזְכִּירִין דִּבְרֵי הַיָּחִיד בֵּין הַמְּרָבִּין, הוֹאִיל וְאֵין הָלָכָה אֶלָּא כְדִבְרֵי הַמְּרָבִּין. שָׁאִם יִרְאָה בִית דִּין אֶת דִּבְרֵי הַיָּחִיד וְיִסְמֹרְ עָלָיו, שָׁאֵין בֵּית דִּין יָכוֹל לְבַטֵּל דִּבְרֵי בֵית דִּין חָבֵרוֹ עַד שֶׁיּהְיֶה גָדוֹל מְמֶּנוּ בְחָכְמָה בְחָכְמָה וּבְמִנְיָן, בְּמִנְיָן אָבָל לֹא בְחָכְמָה, אָבָל לֹא בְמִנְיָן, בְּמִנְיָן אָבָל לֹא בְחָכְמָה מֵינוֹ יָכוֹל לְבַטֵּל דְּבָרָיו, עַד שֶׁיִּהְיֶה גָּדוֹל מָמֶנוּ בְּחָכְמָה וּבְמִנְיָן:

Example: בוגמא:

13. Menachot 43a:15

The Sages taught in a baraita:
Everyone is obligated in the mitzva of ritual fringes, including priests, Levites, Israelites, converts, women, and Canaanite slaves. Rabbi Shimon deems women exempt, because the mitzva of ritual fringes is a positive, time-bound mitzva, and women are exempt from every positive, time-bound mitzva.

מנחות מ"ג א:ט"ו

ת"ר הכל חייבין בציצית כהנים לוים וישראלים גרים נשים ועבדים ר"ש פוטר בנשים מפני שמצות עשה שהזמן גרמא הוא וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות

Source Sheet created on Sefaria by Idan Rakovsky